

Anvisning myndighetsrapportering 2017

Styrande instruktion för Livsmedelsverket och kommuner

Alla kontrollmyndigheter ska årligen rapportera information om sin kontrollverksamhet. Den här anvisningen gäller den kontroll som utförts under 2017 och ska rapporteras till Livsmedelsverket senast den 31 januari 2018.

Inledning

Detta dokument vänder sig till de enligt livsmedelslagstiftningen lokala kontrollmyndigheterna och till Livsmedelsverket.

Det är kontrollmyndigheten som ska rapportera in uppgifter och som också ansvarar för att inrapporterade uppgifter är korrekta. Om två eller flera kommuner gått samman till en gemensam myndighet, så är det den som ska rapportera och inte den enskilda kommunen. Om en kommun har två nämnder med ansvar för livsmedelskontroll, så ska dessa två rapportera tillsammans.

Anvisningen har beslutats med stöd av Livsmedelsverkets föreskrifter om rapporteringsskyldighet för kontrollmyndigheter (LIVSFS 2009:13) och gäller för rapportering av den kontroll som utförts under 2017.

Bakgrund

Medlemsstaterna i EU ska ha fleråriga nationella kontrollplaner, vilka ska följas upp årligen genom att medlemsstaten överlämnar en rapport till Europeiska kommissionen. Se artikel 44 i förordning (EG) nr 882/2004. Rapporten ska bland annat innehålla resultatet av de kontroller och revisioner som utförts under det föregående året enligt den fleråriga nationella kontrollplanen. Medlemsstaterna ska även rapportera antal och typ av avvikelser som har fastställts samt åtgärder som har vidtagits med anledning av kontrollresultaten.

I den nationella kontrollplanen finns det från och med 2013 gemensamma mål för livsmedelskontrollen. Den här rapporteringen är en del av den uppföljning som behövs för att verifiera att vi går åt rätt håll, mot de gemensamma målen.

De uppgifter som rapporteras in kommer även att möjliggöra analyser som kan användas i Livsmedelsverkets arbete med stöd till lokala och regionala kontrollmyndigheter. Tanken är även att kontrollmyndigheterna själva ska kunna ha nytta av de analyser som Livsmedelsverket utför, till exempel för sin egen verifiering av kontrollen och för att kunna göra jämförelser med andra kontrollmyndigheter.

Rapporteringsformat

Rapporteringen sker genom att en XML-fil laddas upp på Myndighetsrapporteringens webbplats, som hittas via Livstecknet eller direkt på följande adress:

www7.slv.se/myndighetsrapportering

XML-filen ska följa ett specifikt XML-schema, som publiceras på Livstecknet.

Informationspost 1-20 (se avsnitt 6) rapporteras i ett webbformulär direkt på webbplatsen. Observera att dessa uppgifter inte längre ska skickas med i XML-filen.

Myndigheten är skyldig att säkerställa att rätt personer har behörighet att rapportera för myndigheten.

Läs mer om hur rapporteringen går till på Livstecknet.

Begreppsförklaring

Nedan förklaras innebörden av några viktiga begrepp som förekommer i anvisningen eller i rapporteringsmallen.

Anläggning

Varje enhet i ett livsmedelsföretag, se artikel 2.1 c i förordning (EG) nr 852/2004. Det är anläggningen som ska registreras eller godkännas.

Se även Livsmedelsverkets vägledning om godkännande och registrering av livsmedelsanläggningar.

Huvudsaklig verksamhet

Huvudsaklig verksamhet är den verksamhet som verksamhetsutövaren (eller kontrollmyndigheten) bedömer är den största verksamheten på anläggningen. Om det är svårt att avgöra vad som är huvudsaklig verksamhet bör huvudsaklig verksamhet anges efter den verksamhet som har högst riskklass.

Nödåtgärd

Med nödåtgärd menas både kokningsrekommendationer och de tillfällen då konsumenter blir hänvisade av dricksvattenproducenten att hämta sitt dricksvatten från tankar eller dunkar på utpekade uppställningsplatser i avvaktan på att dricksvattnet i kranen är användbart igen.

Offentlig kontroll

Varje form av kontroll som utförs av den behöriga myndigheten eller gemenskapen i syfte att kontrollera efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd. Se artikel 2.1 i förordning (EG) nr 882/2004.

Vite

Ett påtryckningsmedel i form av ett penningbelopp, som en domstol kan ålägga en livsmedelsföretagare att betala för att ha underlåtit att följa ett särskilt beslut från kontrollmyndigheten.

Åtgärd vid bristande efterlevnad

När myndigheten har fattat någon form av beslut efter det att en avvikelse från livsmedelslagstiftningen har konstaterats. Det kan till exempel vara ett föreläggande eller förbud.

Senast uppdaterad 12 september 2017 Ansvarig grupp LK_Team Uppföljning